

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. София, 21.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5585** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 15468/28.05.2018 г. по описа на АССГ, депозирана чрез ТД, НАП С., от [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, представлявано от С. Д.-Управител, чрез процесуален представител, срещу Решение № ПИ-228 от 14.05.2018г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение Жалба с вх. №53-00-1004/30.04.2018 г., подадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу мълчалив отказ на публичния изпълнител за спиране на принудителното изпълнение по изпълнително дело (ИД) №160012981/2016 г., като неоснователна.

С жалбата се иска отмяна на решението, както и на отказа за спиране на изпълнението, като незакоонсъобразни, поради противоречие с материалния закон и неправилно прилагане на института на прихващането.

Ответникът по жалбата, чрез упълномощения си процесуален представител, изразява становище за неоснователност на оспорването и иска решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира съдебно-деловодни разноски.

СГП, редовно призовани, не изпраща представител, не представя становище.

Административен съд София град след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Производството пред административния орган е проведено по реда на чл.266-267 от ДОПК, въз основа на подадена жалба от [фирма], срещу отказ на публичния изпълнител при ТД на НАП С. за спиране изпълнението по ИД №160012981/2016 г. на основание чл. 223, ал. 1 от ДОПК, поради твърдения за наличието за предпоставките за извършване на прихващане по реда на чл. 129 от ДОПК.

По делото не се спори, а се установява и от доказателствата приложени по административната преписка, че: срещу [фирма] има образувано ревизионно производство с издадена и надлежно връчена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-222214140016540-020-01/17.10.2014 г., изменена със ЗВР №22221414001650-020-02/20.01.2015 г. за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2008 г. до 30.09.2014 г. и по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2009 г. до 31.12.2013 г. Ревизията приключва с издаването на РА №Р-22221414001650-091-001/10.07.2015 г., който е обжалван по административен ред пред директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, а в следствие решението на последния е оспорено и по съдебен ред пред Административен съд София-град и пред Върховния административен съд. С решение № 8192/27.06.2017 на ВАС, постановено по адм. д. № 3940/2017 г., е оставено в сила Решение № 1030/21.02.2017 г. на АССГ, в частта, с която е отменен ревизионния акт, като на жалбоподателя касационната инстанция присъжда в полза на [фирма] с ЕИК[ЕИК] сумата от 16 057,44 лв., представляваща съдебно-деловодни разноски за първоинстанционното и касационното производство.

Не се спори между страните, че срещу [фирма] с ЕИК[ЕИК] е образувано ИД №160012981/2016 г. по описа на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. На 11.04.2018 г. дружеството-жалбоподател е подало до публичния изпълнител Молба с вх. №С180022-000-0209873/11.04.2018 г., с която на основание чл. 223, ал. 1 от ДОПК е поискало да бъдат спрени действията по изпълнително дело №160012981/2016 г. до приключване на исканото прихващане, както и да бъде изпратена преписката на директора на ТД на НАП С. за предприемане на действия по прихващане.

В приложенията към Молба с вх. №С180022-000-0209873/11.04.2018 г., [фирма] е посочило Искане за прихващане по реда на чл. 129 от ДОПК и Молба с вх. №53-04-923/13.12.2017 г. по описа на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, която не е установена като налична в административното производство. Не е представена и при съдебното обжалване на административния акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 167, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител е орган на принудителното изпълнение и осъществява действията по обезпечаване и принудително изпълнение на публичните вземания по реда на този кодекс. За разлика от административния орган, съдът намира, че в случая непроизнасянето на публичния изпълнител по искането за спиране на изпълнителното производство, въз основа на депозирано искане за прихващане, представлява мълчалив отказ, по аргумент на противното на нормата на чл.223, ал.3, която предвижда обжалване на изричния отказ. Същевременно, правилно и аргументирано, административният орган е приел, че разпоредбата на чл. 223, ал. 1 от ДОПК предвижда, че когато в хода на принудителното производство възникнат основания за прихващане, по искане на

длъжника или по решение на публичния изпълнител производството се спира до приключване на действията по прихващането, но за не повече от 3 месеца, освен ако се възложи ревизия. Публичният изпълнител, пред когото длъжникът е представил писмените доказателства, удостоверяващи основанията за прихващане, изпраща искането заедно с доказателствата на съответния компетентен орган за извършване на прихващането. Ако в резултат на прихващането задължението бъде погасено изцяло или частично, изпълнителното производство се прекратява или се продължава за остатъка от вземането, поради което спирането се обосновава с наличието на доказателства и основания за прихващане.

Производството по прихващане или възстановяване на публични задължения, е нормативно уредено в глава шестнадесета, раздел първи на ДОПК. Чл. 128, ал. 1 от ДОПК предвижда, че недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събрани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност. Прихващането се извършва от орган по приходите, когато задълженото лице има недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство.

В конкретния казус, жалбоподателят иска прихващане с постановени в негова полза съдебно-деловодни разноски, които нямат характер на публични вземания, по смисъла на данъчното и осигурителното законодателство на страната. Съдебно-деловодните разноски, са разноски, присъждани на порцесуално основание, във връзка със съдебно осповане по реда на АПК и ГПК, които са процесуални закони, а не материално-правни нормативни актове, във връзка с установяването на публично-правни вземания и задължения. Установено е, че в полза на дружеството - жалбоподател са присъдени съдебни разноски по повод обжалване на РА №Р-22221414001650-091-001/10.07.2015 г., чието възстановяване се извършва по реда на чл. 519, ал. 2 от ГПК, където е предвидено, че паричните вземания срещу държавни учреждения и общини се изплащат от предвидения за това кредит по бюджета им, въз основа на издаден от съда изпълнителен лист. На това основание искането за спиране на изпълнителното производство, въз основа на изискуемо вземане за съдебно-деловодни разноски, по влязъл в сила съдебен акт, не е предпоставка за спиране по смисъла на чл. 223, ал. 1 от ДОПК.

Същевременно е установено, че на 27.04.2018 г. е издадена Заповед за извършване на проверка от органите по приходите, във връзка с констатациите и аргументите на жалбоподателя. Същото контролно производство е приключило с Акт за прихващане или възстановяване №П-22220218078688-004-001/10.05.2018 г., връчен на 11.05.2018 г. В това производство по прихващане- е реално извършено прихващане с установени публични вземания на жалбоподателя, като правилно извън обхвата му остават съдебно-деловодните разноски, именно поради факта, че нямат характер на изискуемо подлежащо на прихващане публично вземане. Последващи действия, пред публичния изпълнител, след извършеното прихващане, на самостоятелно основание

жалбоподателят може да извършва-във връзка със спиране или прекратяване на изпълнителното производство, във връзка с това прихващане, но на самостоятелно основание, различно от искането за прихващане със съдебно-деловодни разноски, което е недопустимо и неоснователно.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав прави извод, че административният орган правилно и законосъобразно е приел за неоснователна жалба с вх. №53-03-1004/30.04.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК], чрез С. Д., срещу мълчалив отказ на публичния изпълнител за спиране на принудителното изпълнение по изпълнително дело /ИД/ №160012981/2016 г., поради което Решение № ПИ-228 от 14.05.2018г. на Директора на ТД на НАП [населено място], следва да бъде оставено в сила, а настоящата жалба оставена без уважение.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че обжалваното решение на административния орган е постановено в съответствие с материалния закон, не страда от пороци обосноваващи неговата незаконосъобразност и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата като неоснователна –да се остави без уважение.

С оглед изхода от спора, ответната страна има право на сторените съдебно-деловодни разноски, които с оглед характера и предмета на спора и на основание чл.8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, възлиза на 500 лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София - град, Трето отделение, 63 - ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, срещу Решение № ПИ-228 от 14.05.2018г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение Жалба с вх. №53-00-1004/30.04.2018 г., срещу мълчалив отказ на публичния изпълнител за спиране на принудителното изпълнение по изпълнително дело (ИД) №160012981/2016 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, да заплати на НАП-С., Териториална Дирекция НАП С., сумата от 500 лева /петстотин лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: